

Sygn. akt V KK 650/19

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. w zw. z art. 422 § 3 k.p.k.

z a r z ą d z i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku pełnomocnika oskarżyciela
pośilkowego M. S. o sporządzenie pisemnego uzasadnienia
postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2020 r.,
sygn. akt V KK 650/19, wydanego w sprawie E. W.,**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w J. wyrokiem z dnia 19 października 2018 r., sygn. akt III K (...), uznał E. W. za winną popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym w listopadzie 2008 r., za które wymierzył jej stosowną karę.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora oraz obrońcę oskarżonej Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...), na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok i postępowanie przeciwko E. W. o zarzucany jej czyn umorzył, a kosztami procesu w postępowaniu odwoławczym obciążył Skarb Państwa.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego złożył prokurator, zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonej. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 29 września 2020 r., sygn. akt V KK 650/19, wydanym na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k., oddalił tę kasację jako oczywiście bezzasadną.

Z wnioskiem o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wymienionego postanowienia wystąpił pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego M. S.. W oparciu o wymienione wyżej przepisy należało jednak odmówić przyjęcia wniosku jako złożonego przez osobę nieuprawnioną. Zasadnicze znaczenie ma tu okoliczność, że oskarżyciel posiłkowy nie wywiódł kasacji w przedmiotowej sprawie, bowiem tylko stronie, która wniosła kasację, przysługuje prawo do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej, wydanego przy zastosowaniu art. 535 § 3 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron. W szczególności dlatego, że właśnie w odniesieniu do tej strony zachodzi potrzeba zapewnienia realizacji uprawnienia do zapoznania się z uzasadnieniem orzeczenia, ustosunkowującym się do podniesionych przez nią zarzutów i argumentów. Kwestia ta nie budzi wątpliwości tak w orzecznictwie sądowym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2012 r., V KK 107/12), jak i w piśmiennictwie prawniczym [zob. J. Grajewski (w:) J. Grajewski (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 344; T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego oraz ustawa o świadku koronnym. Komentarz, Warszawa 2008, s. 1124; J. Matras (w:) K. Dudka (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz do art. 535, Lex/el. 2020; A. Sakowicz, M. Warchoła (w:) A. Sakowicz (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2015, s. 1097).

Mając powyższe na uwadze, zarządzono jak na wstępie.